Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Svetlana Cușnir

Dosarul nr. 2r-1462/25
(2-25099239-02-2r-23072025)

D E C I Z I E

28 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Vîșcu Svetlana

examinând fără participarea părților, recursurile declarate de către ***** și de către avocatul Dumitru Lupușor în interesele lui ***** și a copilului minor *****,

în cauza civilă la cererea depusă de avocatul Lupușor Dumitru, în interesele lui ***** și a copilului minor *****, privind aplicarea măsurilor de protecție pentru violenţa în familie împotriva acțiunilor presupusului agresor ***** ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru violenţa în familie împotriva acțiunilor presupusului agresor ***** *****,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iulie 2025, prin care s-a admis parțial cererea avocatului Lupușor Dumitru, în interesele lui ***** și a copilului minor *****, cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în fam***** împotriva acțiunilor lui ***** *****,

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 11 iulie 2025, avocatul Lupușor Dumitru, în interesele lui ***** și a copilului minor ***** a depus o cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenţei în fam***** împotriva pretinsului agresor ***** *****

În motivarea cererii, a indicat că, la 4 iulie 2025, *****, a fost primită și asistată în cadrul Centrului de Justiție Familială al Poliției, iar în cadrul discuției cu reprezentanții CJFP, victima a relatat multiple forme de violență, manifestate de soțul ***** *****, care este tatăl copilului minor *****. Victima a comunicat că în familia lor persistă violență psihologică de circa 15 ani, inclusiv față de fiul său *****. Din cauza violenței manifestate de agresor, victimei îi este dificil să mențină un mediu prietenos și calm pentru copilul minor, deoarece fiul a fost mereu martor la acte de violență, fapt care îi afectează starea psiho-emoțională.

La fel a menționat că, motivul depunerii cererii privind eliberarea ordonanței de protecție îl constituie faptul că, la 03 iulie 2025, ***** ***** a manifestat un comportament agresiv și neadecvat față de victimă. În urma unui conflict, victima a fost agresată fizic și psihic. Agresorul a amenințat cu moartea victima și copilul său. Această agresiune a avut loc în fața copilului minor.

A comunicat că, în urma incidentului, ***** a încercat să apeleze la numărul de urgență 112, însă soțul i-a smuls telefonul și a început să o lovească. Victima a fugit după copil în cameră și apoi a alergat la vecini, de la care a cerut ajutor. Din cauza violenței aplicate, victima nu se simte în siguranță și îi este frică să nu fie agresată în mod repetat.

Totodată a afirmat că, anterior au mai fost cazuri de agresiuni fizice din partea soțului. În timpul incidentului victima a apelat la numărul de urgență 112, solicitând intervenția poliției, imediat la fața locului s-a deplasat un echipaj de angajați al Batalionului de Patrulare și reacționare Operativă, care ulterior a depus rapoarte despre cazul de violență în fam***** În aceeași zi, a depus o plângere la Inspectoratul de Poliție sec. Rîșcani, împotrivă acțiunilor violente ale agresorului ***** ***** Plângerea depusă s-a înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliție Rîșcani cu nr. 12724.

A invocat că, în urma constatării cazului de violența în fam*****, inspectorul de sector al IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, după evaluarea riscurilor și determinării situației de criză, la 4 iulie 2025, a emis ordin de restricție de urgență, pe un termen de 10 zile în privința agresorului familial ***** *****

A explicat că, conform chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în fam***** întocmit la 4 iulie 2025 de către ofițerul de sector, nivelul de risc a fost apreciat ca moderat, deoarece se atestă o bănuială rezonabilă de pericol eminent de repetare/comitere a acțiunilor violente în privința victimei ***** și a copilului minor ***** *****

Totodată a invocat că, în urma constatării cazului de violență în fam*****, victima ***** a fost îndreptată către Centrul de Justiție Familială al Poliției, după acordarea consultării juridice, victima a solicitat intervenția unui avocat din cadrul Asistenței juridice garantată de stat în vederea depunerii cererii în instanța de judecată pentru emiterea ordonanței de protecție pe un termen de 3 luni, astfel, victimei i-a fost acordat suportul necesar pentru depășirea situației de criza și dificultăților emoționale.

A solicitat victima ***** aplicarea măsurilor de protecție în baza art.15 din Legea nr.45 și art.2787 din Codul de procedură civilă, pe un termen de 3 luni, cu monitorizare electronică, și cu:

- Obligarea lui ***** *****, de a părăsi și de a sta departe de locuința victimei ***** și a copilului minor *****, domiciliați în ***** la o distanță minim 300 metri;

- Obligarea lui ***** *****, de a sta departe de locul aflării victimei ***** și a copilului minor ***** la o distanță ce ar asigura securitatea acestora, cel puțin 300 metri excluzând orice contact vizual cu ei;

- Interzicerea lui ***** *****, oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondența sau în orice alt mod, cu victima ***** și a copilului minor *****.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iulie 2025, a fost admisă parțial cererea privind eliberarea ordonanței de protecție și s-a eliberat ordonanță de protecție în favoarea lui *****, a.n.*****, IDNP *****, și a copilului minor *****, a.n.*****, domiciliați în ***** împotriva agresorului ***** *****, a.n.2*****, IDNP *****.

Măsurile stabilite s-au aplicat pentru un termen de 25 (douăzeci și cinci) de zile, cu aplicarea în mod obligatoriu a monitorizării electronice.

S-a explicat victimei şi agresorului că, măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de protecție.

În rest cererea s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a da o astfel de soluție instanța, reținând argumentele invocate de către avocatul Lupușor Dumitru, în interesele lui ***** și a copilului minor *****, în coroborare cu materialele prezentate și a relatărilor expuse în cerere și în ședința de judecată, a concluzionat că cererea victimei privind aplicarea măsurilor de protecție este întemeiată parțial, iar comportamentul lui ***** ***** din 3 iulie 2025 generează pretinsei victime și copilului minor suferințe psihice, o face să creadă că în continuare este supusă riscului, că pretinsul agresor prezintă riscuri şi pericol atât pentru sănătatea psihică, cât şi pentru sănătatea fizică, deoarece ea ca victimă nu se simte în siguranţă şi îi este frică că va fi agresată din nou, or, de alt fel și pretinsul agresor a confirmat faptul că de această dată între ei s-a iscat un conflict și conflictele întrei ei sunt frecvente.

Solicitarea recurenților:

La 14 iulie 2025, ***** *****, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iulie 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond cu emiterea unei decizii privind respingerea cererii depusă de către *****, privind emiterea ordonanței de protecție.

În data de 15 iulie 2025 și avocatul Lupușor Dumitru, în interesele lui ***** și a copilului minor ***** a declarat recurs împotriva încheierii judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2025, solicitând casarea parțială a încheierii recurate cu pronunțarea unei noi decizii și aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 3 luni în privința victimei ***** și a copilului minor *****.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, ***** *****, a menționat că, la 30 august 2008, a încheiat căsătoria cu Ursu (Cristea) Aliona, actul de căsătorie nr.356, fiind înregistrat la Serviciul Stare Civilă a sect. Centru mun. Chișinău. Pînă în anul 2020, nu au avut copii comuni, actualul copil - *****, s-a născut la *****, *****

A afirmat că, pînă la naşterea copilului, viața de fam***** a fost obişnuită, iar după nașterea copilului, cîțiva ani au trăit în liniște (relativă), el fiind preocupat de muncă și copil, de aceea nu atrăgea atenție la derapajele nervoase ale soției. Dar, între timp situația în fam***** s-a schimbat, soția a devenit foarte nervoasă, iritantă și

agresivă. Domina categoric în fam*****, iar opinia sa nu era luată în seamă sau îi respingea toate opiniile legate de viața de familie. În special, soția decidea personal asupra cheltuirii banilor (deși, doar eu lucrez și asigur material familia), asupra procurării sau vînzării locuințelor unde locuiam, asupra instituției preșcolare la care trebuia să meargă copilul, asupra relațiilor sale cu rudele apropiate (mamă, frate). A început a atrage mai multă atenție banilor și bunurilor materiale, decît copilului. De asemenea, a observat, că a devenit stranie și suspicioasă, îl suspecta că ascunde ceva de la ea, deşi mergea doar la muncă şi acasă.

A menționat că, pe parcursul anului 2024 și 6 luni ale anului 2025, a depistat de mai multe ori copilul singur în locuință, nesupravegheat. A încercat să discute cu soția, dar de fiecare dată era bruscat şi numit cu cuvinte indecente. De asemenea, i-a propus să meargă la specialiști pentru a afla cauza nervozității, a schimbării comportamentului, dar această propunere s-a terminat cu ceartă și numirea cu cuvinte murdare. Ca urmare a provocării certurilor de către soție, pentru a evita escaladarea, deseori înnopta în maşina de lucru parcată în curtea blocului.

La fel, a susținut că la 3 iulie 2025, venind tîrziu de la serviciu a găsit soția nervoasă, pe telefon îi veneau mesaje continuu. I-a propus să le citească și să nu se mai ascudă, că era tîrziu deja. S-a iscat o ceartă, soția a aruncat telefoanele peste fereastră, l-a bruscat, l-a lovit cu un scaun, tot ea s-a lovit de uşa camerei, a ieşit din locuință și a lipsit vre-o 40 minute.

A explicat că, a decis să îmbrace copilul și să meargă la poliție, deoarece, anterior a mai avut un astfel de caz şi a mers cu copilul la poliție. La ieșirea din locuință, l-a întîlnit soția care a început a bate cu pumnii în uşile vecinilor şi a striga că-i fur copilul. I-am transmis copilul şi am aşteptat poliția, în mașină, în curtea blocului. Apoi a mers la sediul poliției, unde a făcut explicații.

A relevat că, la 4 iulie 20205, soția ***** s-a prezentat la sectorul de poliție nr.4 al IP Rîşcani şi a insistat ca împotriva sa să fie aplicate restricții, deşi a fost informată, că nu mai revin la domiciliu. Angajatul poliției i-a explicat, că din materialele acumulate, nu rezultă vreun pericol iminent, deoarece şi ea a fost inițiatorul certii. Dar, soția a amenințat angajații poliției și a mers la audiență la Șeful Direcției de Poliţie mun.Chişinău, care pe cale ierarhică a dat indicații verbale să se întocmească materialele împotriva sa, aceste acțiuni fiind confirmate de polițiștii prezenți în sectorul de poliție nr.4 la data de 04.07.2025 (unde este instalată şi camera de luat vederi). Tot la 4 iulie 2025, a fost invitat la sectorul de poliție nr.4 către orele 13.00 şi totodată, a fost anunțat telefonic de către angajatul poliției Marian Cristina, că împotriva sa este emis ordinul de restricție de urgență nr.78.

A indicat că, după luarea de cunoştință cu ordinul de restricție, la 8 iulie 2025, a fost contestat cu cerere prealabilă, deoarece, ordinul a fost emis ilegal, în lipsa oricăror indicii de agresiune, bazat doar pe declarațiile mincinoase ale soției *****

A susținut că, în şedința de judecată, presupusa victimă Ursu A., fiind consiliată anterior despre modalitatea eliberării ordonanței de protecție, inclusiv despre faptul că nu poartă răspundere pentru declarațiile false pe care le va da în fața instanței, a făcut

declarații mincinoase, susținând că am agresat-o timp de 15 ani şi că sunt o persoană agresivă.

A consemnat că, instanța de fond a întâlnit dificultăți în motivarea admiterii cererii, deoarece circumstanțele stabilite în şedința de judecată sunt întratît de evident defavorabile presupusei victime, încît instanța nu a putut indica în motivare, decît ceea ce a declarat pretinsa victimă, făcînd trimitere la dispozițiile Legii nr.45/2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în fam***** și la dispozițile art.art.2783-2789 din Codul de procedură civilă.

A menționat recurentul ***** ***** că, în şedința de judecată, a relatat sincer şi adevărat, că pretinsa victimă Ursu A., fiind o persoană care are destul timp liber, nefiind angajată de mult timp, operează un cont pe rețeaua TikTok, pe care postează videouri înregistrate în locuința lor comună, cunoscând toate subtilitățile relațiilor de fam***** şi anume, cum să provoace certuri, cum să se comporte în fața autorităților, cum să dobândească bunuri materiale, folosind copilul, etc. El, la rîndul său, merg doar la muncă şi vine acasă să fie cu copilul.

La fel recurentul a indicat că, Principiul echității şi egalității în fața legii, sentimentul de nedreptate profundă față de sine, îl face să conteste actul judecătoresc emis la 11.07.2025, cît și ordonanța de protecție deşi, şi contestarea este o formalitate instituită de autorități, cu scopul de a acoperi necesitatea celor două grade de jurisdicție cerute de art.6 şi art.8 din CEDO (fond şi apel, eventual recurs), deoarece, legislația în materie a Republicii Moldova, nu-i recunoaşte niciun fel de drepturi presupusului agresor ca parte la procedură, iar declarațiile acestuia nu sunt luate în considerație, la soluționarea chestiunii de eliberare a ordinului sau a ordonanței de protecție, el fiind apriori declarat vinovat de violență împotriva femeii, deşi, nu există nicio decizie judecătorească, prin care ia fost stabilită vinovăția sau a fost sancționat pentru violență.

A invocat că, instanța de fond nu a ținut cont că, la materialele inițiale din 03.07.2025, care au stat la baza emiterii ordinului de restricție de urgență nr.78 din 04.07.2025 şi a ordonanței de protecție din 11.07,2025, poartă un caracter subiectiv și neadevărat. Polițiştii au pornit de la faptul, că Legea nr.45/2007 apără dreptul exclusiv al femeii, deşi, din cercetările la fața locului şi explicațiile depuse la dosar şi explicațiile vecinilor, rezultă, că inițiatorul conflictului a fost pretinsa victimă ***** şi după aplanarea lui nu exista niciun pericol iminent pentru pretinsa victimă sau copil, pentru că el a părăsit domiciliul benevol, în noapte de la 03 spre 4 iulie 2025, odată cu depunerea explicațiilor la poliție.

A mai afirmat că, toate materialele perfectate de poliţişti, au fost întocmite potrivit șablonului practicat la instruiri, doar din declarațiile pretinsei victime, fără a lua în considerație şi opinia (explicațiile) celeilalte părți. Pentru examinare în instanța de judecată, au fost prezentate doar materialele acumulate în baza sesizării pretinsei victime Ursu A., pe cînd materialele acumulate în baza plîngerii acestuia nu au fost prezentate de către poliție şi nu au fost cercetate în şedința de judecată.

La fel a considerat că, insuficiența materialelor, nu au permis instanței să-şi facă o concluzie certă şi univocă despre toate circumstanțele cauzei. Totodată, lipsa materialelor ce îl privesc şi pe el în calitate de pretinsă victimă, demonstrează

caracterul discriminatoriu al procedurilor, instituite de autorități şi aplicate în practică de către organele de poliție şi instanțele de judecată;

*În motivarea recursului, avocatul Lupuşor Dumitru, în interesele lui ***** şi a copilului minor* ***** a reiterat motivele de fapt indicate în cererea cu privire la solicitarea ordonanței de protecție, suplimentar a menționat că, încheierea contestată urmează a fi parțial casată, cu stabilirea unei perioade de 3 (trei) luni a măsurilor de protecție fața de victima ***** și a copilului minor *****, împotriva acțiunilor agresorului ***** *****

În susținerea poziției a indicat că, nu este clar de ce instanța a aplicat masurile de protecție doar pe un termen de 25 (douazeci și cinci) de zile deoarece se atestă pericol eminent de repetare și comitere în continuare a acțiunilor violente în privința victimei ***** și a copilului minor ***** din partea agresorului.

A invocat că, motivarea încheierii este una superficială, deoarece din probele prezentate de victimă cu certitudine se atestă pericol eminent de repetare și comitere a acțiunilor violente în privința victimei ***** și a copilului minor *****. Este evident, că instanța de judecată în esenţă, expunând în textul deciziei normele de drept şi circumstanţele de fapt, a admis parțial cererea victimei neîntemeiat, fapt ce este contrar circumstanțelor cauzei dat fiind faptul că s-a constatat pericol imminent de comitere a violenţei din partea agresorului ***** ***** asupra victimei și a copilului minor.

Conjunctura descrisă supra denotă obligaţia instanţei de judecată de a analiza toate circumstanțele de fapt expuse în cerere și să se expună motivat asupra admiterii integrale solicitării victimei, cu privire la aplicarea ordonanței de protecție pe o perioadă de trei luni cu masurile menționate in cererea privind eliberarea ordonanței de protecție.

La 25 iulie 2025, recurentul ***** ***** a depus referință la cererea de recurs declarată de către avocatul Lupușor Dumitru, în interesele lui ***** și a copilului minor ***** prin care și-a expus dezacordul cu cele expuse în cererea de recurs, menționând că, în şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine, că materialele perfectate de poliţie la documentarea presupuselor acţiuni de violenţă în fam*****, sunt în contradicţie cu circumstanţele stabilite în şedinţa de judecată. Aceasta arată, că în cazul presupusei violenţe în fam*****, trebuie ascultată şi a doua parte, nu numai pretinsa victimă.

A notat că, instanţa a luat în consideraţie faptul, că la data examinării cererii de eliberare a ordonanţei de protecţie, era în vigoare ordinul de restricţie nr.78 din 04.07.2025, iar pretinsul agresor ***** a părăsit domiciliul benevol la data de 3 iulie 2025 şi nu s-a mai văzut cu pretinsa victimă şi copilul pînă la data de 7 iulie 2025, cînd ***** a depus cerere la poliţie pentru a fi însoţit la domiciliu să-şi ia haine de schimb, pentru că la data de 3 iulie 2025, a plecat de acasă doar cu hainele de pe el. La 7 iulie 2025, angajatul poliţiei deplasîndu-se la domiciliul pretinsei victime, a constatat, că copilul era abandonat în apartament, singur, dezbrăcat şi cu fereastra deschisă.

A susținut că, de la 3 iulie 2025 (data conflictului), pînă la data examinării cererii de eliberare a ordonanţei de protecţie (11.07.2025), nu mai exista niciun pericol şi niciun risc nici iminent şi nici pentru viitor pentru siguranţa pretinsei victime.

A comunicat că, fiind şocat de multitudinea de neadevăruri spuse de pretinsa victimă ***** în privinţa lui, nu mai doreşte să o vadă, să vorbească cu ea şi a depus o cerere la Judecătoria Chişinău, sediul Centru, de desfacere a căsătoriei şi stabilirea domiciliului copilului cu el, deoarece îşi face griji pentru copil, acesta fiind abandonat deseori, singur, închis în apartament.

Totodată, a explicat că *****, în timpul acţiunii ordinului de restricţie de urgenţă, la apelat la telefon de două ori pe *****, provocîndu-1 la discuţie, dar acesta nu a vrut să răspundă (fapt dovedit prin screenshotul apelurilor unde este indicată data). In timpul acţiunii ordonanţei de protecţie, pretinsa victimă, continuîndu-şi acţiunile de provocare, a trimis un mesaj telefonic unui cunoscut comun cu pretinsul agresor *****, cu dedicaţie pentru ultimul; a depus o plîngere la poliţie pe un fapt inventat de la şedinţa de judecată din data de 11.07.2025 (ceva legat de declaraţii). Din aceste considerente, pretinsul agresor Ursu Mihai nu mai doreşte să o vadă pe pretinsa victimă sau să se întîlnească cu ea, deoarece *****, fiind predispusă la fabulaţii, poate scri şi spune orice despre *****, pentru că nu poartă nicio răspundere pentru ceea ce scrie, Legea nr.45/2007 protejând exclusiv drepturile acesteia, în detrimentul drepturilor lui *****.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin.(1) Cod de procedură civilă *„încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol”.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă *„Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii”.*

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *„termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.*

Colegiul Civil, constatând că prin recursurile înaintate la 14 iulie 2025 și respectiv la 15 iulie 2025, se contestă încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iulie 2025, conchide depunerea acestora în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de către participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursurile neîntemeiate și pasibile de a fi respinse cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 2 Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45/01.03.2007, violenţă în familie reprezintă orice acţiune sau inacţiune intenţionată, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alţi membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietăţii comune sau personale.

În conformitate cu prevederile normei menționate violenţă psihologică reprezintă impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derîdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învăţământ; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Norma menționată apreciază violența fizică ca vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Conform art. 3 Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În conformitate cu art.12 alin.(1) aceleiaşi Legi, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie.

În temeiul art. 15 Legii menţionate, instanţa de judecată este în drept să stabilească măsuri de protecţie pe un termen de până la trei luni, urmând să fie retrase măsurile de protecţie odată cu dispariţia temeiurilor care au dus la aplicarea măsurilor date şi a pericolului real". Prevederi similare se conţin şi în Capitolul XXII2 Cod de procedură civilă - Aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Conform art. 278^3 Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protective în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie. Instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă

în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcţie de circumstanţele individuale ale cazului.

Potrivit art. 278[4] alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protective se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Conform art. 278[5] Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective.

Potrivit art. 278[6] alin. (3) Cod de procedură civilă, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice.

Astfel, din actele cauzei rezultă că, ***** se află în relație de căsătorie cu ***** din 30 august 2008 (f.d.36), locuind împreună în locuința comună, proprietate în devălmășie situată în mun.Chișinău, str.George Coșbuc nr.7, ap.37.

Soții ***** și ***** au un copil minor ***** Mihail, născut la 0*****, astfel, reieșind din prevederile art. 3 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007, aceștia sunt subiecți ai violenței de familie în sensul prevederilor legii enunțate

Din suportul probator urmează că, la 3 iulie 2025, între soți s-a iscat un conflict, în urma căruia soțul ***** și-a agresat fizic și verbal soția, iar ***** a apelat la serviciul 112, pe faptul violenței în familie, fapt confirmat și prin raportul Ofițerului superior al Centrului de Justiție Familială al Poliției al DP a mun. Chișinău, inspector superior Dron Cristina (f.d.13).

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la 4 iulie 2025, în privința lui ***** a fost emis ordinul de restricție de urgență nr.78, ora 12:50 min., fiind dispus: obligarea lui ***** să părăsească imediat locuința comună situată în mun.Chișinău, str.George Coșbuc nr.7, ap.37;

S-a interzis lui ***** în perioada de acțiune al ordinului de restricție de urgență: - contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu ***** - soția / ***** *****– fiul; - să se apropie de anumite locuri: locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima/victimele le frecventează; - interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic sau prin orice alte mijloace de

comunicare, cu victima şi/sau copiii; - să păstreze şi să poarte armă.

Măsurile de restricţie stabilite în pct.2. se aplică pentru un termen de 10 zile, începând cu ziua de 4 iulie 2025, ora 13:00 până la ziua de 13.07.2025, ora 13:00 (f.d.26-28).

Potrivit chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în fam***** din 4 iulie 2025, la ***** au fost atestați indicatori semnificativi ai riscului de violență fizică și psihologică, nivelul de risc a fost evaluat ca fiind unul moderat (f.d.9-11).

Colegiul reține că, potrivit declarațiilor victimei *****, la 3 iulie 2025, între ea și soțul său s-a iscat un conflict, în urma căruia ***** ***** a manifestat un comportament agresiv și neadecvat față de ea și copilul minor. Dânsa a fost agresată fizic și psihic. Soțul a amenințat-o cu moartea, spunând că o va omorî pe ea și pe copil. Această agresiune a avut loc în fața copilului minor, supunându-l stresului.

A mai comunicat că, în continuare este supusă riscului, iar pretinsul agresor prezintă riscuri şi pericol atât pentru sănătatea psihică, cât şi pentru sănătatea fizică a ei și a copilului minor, deoarece ea ca victimă nu se simte în siguranţă şi îi este frică că va fi agresată din nou, în contextul în care mereu o amenință psihologic, îi provoacă stare de stres continuă, față de ea fiind aplicate și acte de violență fizică, iar copilul permanent este supus stresului în cazul în care violența se aplică în prezența lui.

Totodată Colegiul penal constatată că, potrivit declarațiilor lui *****, ultimul a comunicat că conflictul s-a iscat ca urmare a faptului că la 3 iulie 2025, venind tîrziu de la serviciu a găsit soția nervoasă, pe telefon îi veneau mesaje continu. I-a propus să le citească și să nu se mai ascudă, că era tîrziu deja. S-a iscat o ceartă, soția a aruncat telefoanele peste fereastră, l-a bruscat, l-a lovit cu un scaun, tot ea s-a lovit de uşa camerei, a ieşit din locuință și a lipsit vre-o 40 minute. A explicat că a decis să îmbrace copilul și să meargă la poliție, deoarece, anterior a mai avut un astfel de caz şi a mers cu copilul la poliție. La ieșirea din locuință, l-a întîlnit soția care a început a bate cu pumnii în uşile vecinilor şi a striga că-i fură copilul, apoi i-a transmis copilul şi a aşteptat poliția, în mașină, în curtea blocului, iar ulterior a mers la sediul poliției, unde a făcut explicații.

Potrivit caracteristicii din 18 iulie 2025, prezentate de angajatorul lui *****, ultimul se caracterizează ca un lucrător disciplinat, stăruitor care execută în termen și calitativ sarcinile de serviciu. Are un caracter liniștit, este calm și respectuos, la conducerea firmei nu au parvenit careva plângeri sau sesizări de la membrii familiei sau autoritățile publice despre eventuale abateri săvârșite de Ursu M.

Astfel, în circumstanțele relevate, Colegiul judiciar consideră corectă aprecierea instanței de fond cu privire la faptul că, manifestările deviante de comportament ale lui ***** sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională și fizică a soției sale ***** și se circumscriu fenomenului violenței în familie.

La fel, Colegiul subliniază că, instanța de fond corect a reținut că starea de fapt dintre părți pune în evidență caracterul serios al neînțelegerilor și altercațiilor dintre părți, ca și potențialul pericol la care este expusă *****, existând posibilitatea reală ca aceasta să fie supusă unor acte de violență domestică din partea lui *****.

Colegiul civil remarcă faptul că, la judecarea cauzelor privind violența în familie instanța urmează să soluționeze litigiul, respectând principiul asigurării interesului superior al victimei (copii, femei, vârstnici), consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligațiuni ale statului, şi la fel, pe principiul toleranței „zero”, adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor. Tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

Prin urmare, instanța de fond corect a concluzionat faptul că, scopul eliberării ordonanţei de protecţie, în cazurile de violenţă în familie, constă în prevenirea unui risc real, iminent şi imediat pentru viaţa sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntîmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Din cererea de recurs declarată de a avocatul Lupușor Dumitru, în interesele lui ***** și a copilului minor ***** rezultă că dezacordul recurentei cu încheierea instanței de fond se reduce la termenul pentru care au fost aplicate măsurile de protecție, solicitând admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție pe un termen de 90 zile, invocând că termenul de 25 zile este unul insuficient în raport cu circumstanțele cauzei.

Potrivit 15 alin. (3) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie,, ”măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.”

Astfel, referitor la termenul măsurilor aplicate, ținând cont de circumstanţele cauzei, și anume declarațiile victimei și rapoartelor emise de autoritățile competente, dar și de scopul ordonanței de protecție, precum şi de prevederile art. 15 alin. (3) Legii privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie, care oferă victimei dreptul de a prelungi după necesitate măsurile de protecţie, instanța de fond în mod temeinic a aplicat măsurile de protecţie pe un termen de 25 zile.

Deși din actele cauzei rezultă, la momentul actual relația dintre părțile litigante este una ostilă, în contextul inițierii procedurii de divorț, fapt ce se confirmă atât prin declarațiile părților, cât și din materialele administrate, totuși prima instanță corect a apreciat necesitatea aplicării măsurilor de protecție pe un termen de 25 zile.

Or, din sensul art. 278^7 alin. (3) Cod de procedură civilă, rezultă că măsurile de protecţie se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, însă instanța de fond just a emis ordonanța de protecție pe un termen de 25 zile, în condițiile în care durata de 90 de zile solicitată de ***** este una excesivă în raport cu intensitatea conflictului stabilit în prezenta speță.

Prin urmare, obiecțiile invocate în recurs, referitor la admiterea parțială a cererii cu privire la aplicarea în privința agresorului ***** a măsurilor de protecție față de victima violenței în familie, în partea ce ține de acordarea ordonanței de protecție pe un termen de 25 zile, Colegiul judiciar le respinge ca nefondate.

Totodată, Colegiul reiterează că în cazul existenței riscului de aplicarea violenței fizice și în continuare, este posibilă prelungirea termenului măsurilor de protecţie în conformitate cu art. 278[8] alin. (1) Cod de procedură civilă. Cu atât mai mult că, n-au fost prezentate probe concludente și pertinente privind sancționarea agresorului pentru încălcarea ordonanței de protecție.

Cu referire la cererea de recurs declarată de către recurentul *****, Colegiul civil, reține că acesta la fel urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat, or analizând per ansamblu materialele cauzei și explicațiile părților date în ședința instanței de fond, se atestă că, ***** a manifestat violență fizică și psihologică față de *****

De asemenea, instanța de fond corect a reținut că, în scopul prevenirii actelor de violență în privința victimei față de acțiunile comise de *****, se impune necesitatea aplicării unor măsuri cu caracter de protecție, deoarece acesta a manifestă un comportamentul agresiv.

Astfel, Colegiul concluzionează că situația existentă întrunește condițiile și impune necesitatea intervenirii Statului, prin intermediul instrumentelor și instituțiilor sale, pentru a oferi o garanție de securitate și protecție victimelor violenței familiare și ținând cont de faptul că circumstanțele determinate ale speței, se impun rezonabilitatea stabilirii măsurilor de protecție pe termenul stabilit de 25 zile.

Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar reliefează că, în cazurile de violenţă în familie, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

De altfel, CtEDO a accentuat că, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală (hotărîrea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr. 33401/02).

Mai mult, Curtea a relevat că, tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului.

Reieșind din cele menționate, Colegiul conchide că, instanța de fond corect a indicat asupra necesității aplicării măsurilor de protecție, soluție dictată de circumstanțele actului de violență aplicat asupra membrilor familiei, în concret asupra soției, iar ce ține de perioada pentru care au fost aplicate măsurile de protecție, Colegiul conchide că termenul de 25 zile este unul rezonabil, fiind în concordanță cu prevederile art.278[7] Cod de procedură civilă, urmare a cărui fapt, încheierea recurată urmează a fi menținută cu respingerea cererii de recurs, ca fiind neîntemeiată.

În final și, urmare a analizei ample a materialelor cauzei și înscrisurile prezentate de părți, Colegiul consideră probat riscul și posibilitatea reală și majoră, că ***** a fost supusă acțiunilor de violență familiară manifestate prin acțiuni a violenței psihice și fizice din partea soțului *****.

Colegiul accentuează, că nu se va expune referitor la comiterea sau nu din partea ultimului a acestor acțiuni de violență familiară și referitor la existența vinovăției în

sensul descris, ci a concluzionat că asemenea acțiuni mai probabil au avut loc în realitate, decât nu au avut loc sau au fost înscenate/insinuate de victimă, după cum pretinde *****, concluzia respectivă, având scopul de a asigura și a acorda protecție victimelor violenței în familie, cu preîntâmpinarea și evitarea unor eventuale consecințe grave.

Urmare a acestui fapt, punând pe un cântar drepturile și interesele legitime ale recurentului/pretinsului agresor, în care acesta este lezat sau limitat prin instituirea restricțiilor în raport cu membrii familiei sale cu drepturile, libertățile și interesele victimelor violenței familiare, ce se doresc a fi protejate prin aplicarea măsurilor de protecție cerute și urmările ce pot surveni în fiecare situație - de instituire sau refuz de a le institui, Colegiul concluzionează că interesele recurentei/pretinsa victimă prevalează intereselor recurentului/pretinsului agresor.

Or, recurentul ***** pretinde la încălcarea dreptului de părinte și dreptului la intimitatea familiei, iar recurenta ***** susține încălcarea dreptului la siguranța, integritatea fizică și psihică, prin acțiunile de agresiune familiară a soțului, situație care limitează cu supunerea persoanei unui comportament inuman și degradant.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că, soluția instanței de fond este justificată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, termenul de 25 zile fiind unul proporțional circumstanțelor specifice cauzei.

Astfel, având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat şi de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iulie 2025.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a) , 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se resping cererile de recurs declarate de către ***** și de către avocatul Lupușor Dumitru, în interesele lui ***** și a copilului minor *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 iulie 2025, emisă în cauza civilă la cererea depusă de avocatul Lupușor Dumitru, în interesele lui ***** și a copilului minor *****, privind aplicarea măsurilor de protecție pentru violenţa în familie împotriva acțiunilor presupusului agresor ***** ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru violenţa în familie împotriva acțiunilor agresorului ***** *****

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu